

Vad gör kommunen för att minska den psykiska ohälsan bland äldre?

Psykisk ohälsa hos äldre är svårt att upptäcka. Ofta missas problem med den psykiska ohälsan trots att den äldre har många vårdinsatser som rör den somatiska hälsan. Vi ser att äldre är den grupp som får minst specialiserad psykiatrisk vård men ändå hämtar ut mest antidepressiva mediciner.

Det finns en komplexitet i att bli äldre. Det är vanligt att ens omgivning och sociala skyddsnät minskar, man mister sin partner, man mister sina vänner, man slutar arbeta, förlorar kroppsliga funktioner, självkänsla och kan inte utöva sina intressen längre. Det är många faktorer som bidrar till att äldre löper större risk att drabbas ensamhet och psykisk ohälsa.

Enligt en publikation från Folkhälsomyndigheten uppger var tredje kvinna och var femte man över 77 år att de har besvär med ångest (*FHM 2021: Psykisk ohälsa vanligt bland personer 65 år eller äldre – men det går att förebygga*). Trots att många äldre personer lever med psykisk ohälsa visar undersökningar att äldre ofta inte får hjälp. Ångest och depression kan ofta missuppfattas som en naturlig del av åldrandet och hjälp uteblir.

Det finns även en ojämställdhet och ojämlikhet i vilka som drabbas. Bland äldre som oftare mår psykiskt dåligt finns kvinnor, personer med sämre ekonomi och personer som bor ensamma.

Att se tecken och att förebygga den psykiska ohälsan innan den övergår till en djupare psykisk sjukdom är viktigt. Dels genom olika insatser inom kommunen men också genom samarbete med regionens olika insatser.

Frågor till ansvarig politiker:

- Vad gör Linköpings kommun för att minska den psykiska ohälsan bland äldre?
- Finns det i dagsläget något förebyggande arbete och vad är i så fall omfattningen av detta?
- Vilka olika verksamheter finns i Linköping för målgruppen?
- Vilka är de främsta skälen till att man inte lyckas nå uppsatta mål, om det nu finns några målsättningar?

Sofia Frithioff
Vänsterpartiet

